

det Standpunkt, man dengang indtog, og derfor har jeg dengang kunnet følge det ærede Medlem. Det er ganske vist, at det ærede Medlem har Ret i, at, naar Folkethinget har fulgt ham, er det ikke hans Forslag, det har fulgt, men ved Siden deraf tror jeg, at man tør sige, at det desuagtet har været det ærede Medlems eget Varn, som Folkethinget senere har gjort til sit, men om hvilket Folkethinget derefter har indset, at, naar det vilde blive til et saadant Misforhold, skulde man ikke holde paa det. Nu søger man at komme bort fra det, og dersom Thinget derved skulde opgive noget af sin forfatningsmæssige Ret, saa giver jeg det ærede Medlem Ret i, at, selv om Spørgsmaalet var temmelig lille, skulde man ikke have gjort det. Men jeg har ikke set, at det ærede Medlem er kommet med Noget, som begrunder, hvad han har sagt; thi hvad gjør man her? Man kommer med et Forslag til Nedlæggelse af Kronborg Amtstue, men man gaar lidt videre, idet man opretter et Skovklasserembede med det Samme. Forslaget er ikke det samme som det, der fremkom fra den ærede Conseilspræsident, idet han vilde bibeholde Kronborg Amtstue, medens dette Forslag gaar ud paa at nedlægge den. (Berg: Ja, paa Papiret.) Jeg beklager, at det ærede Medlem ikke har reist samme Indvending mod de andre Amtstuer f. Ex. mod Nedlæggelsen af Kallundborg Amtstue. Naar man kommer til at se paa den, vil det samme Forhold gjøre sig gjældende, at Besparelsen ikke er stor. Efter Krigen 1864 gik der jo den Aand gennem Rigsdagen, at vi Alle talte om at spare; den gjorde sig dengang temmelig stærkt gjældende. Jeg erindrer, at et æret Medlem, som ikke længere har Sæde her, men som dengang sad ligeoverfor mig, det daværende ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Fenger), sagde, at han var sikker paa, at der ikke var noget Medlem af de sidste Gang valgte som ikke havde udtalt sig for Besparelsen. Det er den Aand, som dengang gik gennem Rigsdagen, og den førte til, at man søgte at spare paa alle Omraader. Det ærede Medlem kom i sine Argumenter mod nærværende Forslag til at argumentere mod Ting, som slet ikke ligge for, han omtalte baade Stiftsmidlerne og Skolelærerne, men han maatte dog sige: Dersom man kom med Alt dette. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at, dersom man kommer med Alt dette, saa kan han kritisere det, men saalænge man ikke er fremkommen med det, saa faar han holde sin Kritik tilbage og holde sig til det lille Spørgsmaal, som ligger for, og det er Kronborg Amtstue. I det Hele taget kan jeg ikke forstaa denne Kritik fra det ærede Medlems Side, da han i sit tredie Foredrag udtalte, at han aldrig har tillagt dette Spørgsmaal stor Betydning. Jeg tilstaa, at om et Spørgsmaal, som man ikke tillægger stor Betydning, er man

ikke vant til at høre saadanne Udtalelser, som om vi vare komne ind paa et nyt Omraade, og som om det, man gjorde her, var et tidligere Mellempartistandpunktis sædvanlige Indhold, det var hverken Sjæl eller Fisk — dette var om ikke Ordene, saa dog Meningen. Naar man udtaler en saa stærk Kritik over en Ting, pleier det at være en større end en saadan, om hvilken den, der kritiserer, selv strax siger, at han aldrig har tillagt den stor Betydning. For mig er det Hovedsagen, at et Spørgsmaal som Kronborg Amtstue er det bedste for alle Parter at se at faae ud af Verden saa snart som muligt. Jeg er sikker paa, at det har været vanskeligt for ærede Medlemmer og Andre — og deri har ogsaa Pressen havt sin Andel — at forstaa, hvorledes man i det Hele taget er kommen til saa stærkt at strides om Kronborg Amtstue, og derfor tror jeg, at Kronborg Amtstue er et af de Spørgsmaal, som Enhver skal gjøre Sit til at faae bragt ud af Verden. (Berg: Det føres ind i Verden!) Ja, Afgjørelsen af det. — Jeg har ikke stort Haab om, at det vil lykkes, efter at jeg har hørt den ærede Conseilspræsidents Udtalelser, men i alt Fald skal det slaas fast, at der er gjort et alvorligt Forsøg derpaa fra vor Side.

Bojsen: Jeg havde troet, at det havde været uundværdigt at komme ind paa Storpolitikkens Anledning af dette Lovforslag, men flere af de ærede Medlemmer, som have havt Ordet, have jo med en vis Tilfredsstillelse dvælet i disse Regioner. Jeg skal imidlertid saa vidt mulig modstaa Frielsen til at følge dem ind paa denne Vej, jeg tror, at der siden vil kunne blive Anledning nok til at komme ind paa en mere omfattende Debat, saa at vi ikke behøve at tage den frem i Anledning af dette Lovforslag. Jeg vil derfor blot gjøre endnu et Par Bemærkninger overfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) som Svar paa hans sidste Udtalelse til mig. Han sagde nemlig, at han betragtede Forslaget som et slet Forslag, der blev brugt som Skjermbrædt for, hvad man vilde. Begrebet „Skjermbrædt“ knytter sig til den Paastand, at Forslaget er et slet Forslag, thi det at man søger gennemført et Forslag, som man i og for sig anser for godt eller i alt Fald brugeligt, giver ingen Berettigelse til at betegne det som et Skjermbrædt for noget Andet. Jeg opfatter det nu saaledes, og ser fremdeles ikke rettere, end at det er et Forslag, som ganske vist ikke stemmer med, hvad Folkethinget tidligere paa dette Omraade har vedtaget, men som i og for sig er et brugeligt Forslag og navnlig i Overensstemmelse med den tidligere Praxis i disse Forhold. Det ærede Medlem lagde mig i Munden, at jeg skulde have rost mig af at være villig til at opgive Folkethingets Beslutninger. Jeg vil rette den Opfor-